

Seadusega pahuksisse

TT toimetus kaalus, kas niisugust avalikule vargusele ässitavat kirja sobib üldse avaldada, kuid leidis, et oleks vale probleemist vaikida, pigem tahaksime kirja autori või tema mõttekaaslased õigele teele suunata ja käekirja järgi otsustades eaka inimese pahateo puhtsüdamlikku ülestunnistust ka mitte kurjasti ära kasutada.

KUIDAS HOIDA KOKKU RAHA

Loen Targu Talita nõuandeid, aga ise pole varem teile kirjutanud. Nüüd tahaksin ka omalt poolt soovitusi anda, kuidas hoida kokku raha.

Elan maal ja tean küllalt palju kohti, kus inimesed surnud ja majad lagunenu, osalt alles vaid ahervaremed. Lilled aga jäävad sinna. Algul õitsevad kenasti, lõpuks jäävad rohu sisse. Olen ise neid juurtega välja kaevanud ja koduaeda toonud. Nii et kui keegi teab, kus on ja eriti vanemaid püsililli, soovitan tuua ja koduaeda istutada nartsisse, käokinga, igihalit ja teisi lilli.

VIRVE Pärnumaalt

Omand on püha ja puutumatu

Sügavalt hämmastab mõte, et võiksin minna kellegi aeda ja hakata seal taimi välja kaevama! Nagu tehtaks seda õilsal eesmärgil ning hoides kokku raha, mis aiaärist ostes tuleks kulutada.

Tühjad majad on ju samuti kellegi omand. Võib-olla ei ela seal praegu keegi või on omanikud ainult mõne nädala sünnikodus. Nii nagu maja ja muud hooned, hoiaivad mälestusi koduõuel kasvavad puud ja lilled.

Minu lapselapsed, praegu juba täiskasvanud, igatsevad taga meie aias kasvanud murtudsüdan. Kahjuks läks see ühe talve kõva külma tõttu välja.

Kuigi maja on tühi, ei saa ju minna lihtsalt ja hakata võõras aias omavolitsena. Minu arvates on selline tegu võrdne tühjast majast mööbli varastamisega, nagu minu maakodus tehti. Selline tegu või sellele õhutamise on tõsiselt

ebaeetiline. Mitte mingi kokkuhoid või isegi roheline mõtlemine ei saa õigustada võõrast aias – teiste inimeste kunagisest kodust – lillede, põõsaste või muude taimede üleskaevamist.

Omanikuta maju ja aedu ei peaks enam olema, olgugi et omanikud on linnas, hooldekodus või välismaal või on kinnistu müügis.

Kui keegi peaks lähikonnast ihaldama mõnda lille või põõsast, peaks ta omanikuga jutule saades seda küsima. Usun, et vaevalt keegi keelama hakkab, kui see pole just mingi haruldus, mida jagada ei anna või pole tegu perekondlikult tähtsa taimega.

Nii et unustage see negatiivne soovitus ja küsige julgesti – küsija suu pihata ei lööda.

MARIANNA SAAR

Eestimaa on kaetud Aianduse ja Mesinduse Seltside võrguga, kui Hiiumaa välja arvata. Vajadusel võite pöörduda abisaamispalvega nende poole. Seda muidugi siis, kui soovite mõnda taimet, mitte raha. Kindel side liidab ühiste huvidega inimesi, kes on nõus teiega oma "aardeid" jagama, kuid kaljukindlalt taunivad nad Virve ettevõtlikkust.

Peale Aianduse ja Mesinduse Seltside tegutsevad aktiivselt Eesti Aiaklubi liikmed, kes korraldavad järjekordse Rohevahetuse – kokkusaamise, kus aiahuvilised omavahel taimi vahetada saavad.

Tallinnas ja Elvas toimub Rohevahetus 24. augustil.

Eelregistreerimine ja lisainfo iluaiaandusportaalil www.aiaklubi.ee või telefonil 524 2060, Anu-Kristin Tara.

TARGU TALITA